

væsentlig Forskel paa Sagen, som den nu er ordnet, og som den blev ordnet efter Ministerens Cirkulære.

Formanden: Da det vil være meget ønskeligt, at denne Sag kunde blive oversendt til Landstinget, inden dette slutter sit Møde i Dag, anmoder jeg de efterfølgende Talere om at fatte sig saa kort som muligt.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) var saa venlig at sige, at han ikke vilde være ondsksfuld overfor mig. Jeg skal gøre Gengæld, skønt det maaske ikke vilde falde mig vanskeligere at være ondsksfuld overfor ham end ham overfor mig. Det ærede Medlem ønskede at faa at vide, om jeg mente, at den Ordning, at Afgørelsen ligger hos Amtet, var lettere end den, at Afgørelsen ligger hos Kommissionerne. Det, vi talte om før, var om, hvorvidt det var besværligere for Landboerne at henvende sig det ene eller det andet Sted. Det ærede Medlem sagde, at Vejen til Amtet var lang. Jeg svarede dertil, at saaledes som Ordningen oprindeligt var tænkt, var for Landboerne Besværet akkurat det samme, som det nu skulde blive. Derimod har jeg udtrykkelig sagt, at Afgørelsen selvfølgelig vilde være hurtigere hos Kommissionerne end hos Amtet. Adskillige har den Opfattelse, at Dispensationsvejen ikke burde være alt for hurtig at gaa, og ud fra denne Opfattelse var Cirkulæret affattet. Og det er stadig min Mening, at Dispensationsvejen ikke bør være alt for hurtig at gaa. Men der er visse Tilfælde, hvor det kan være rimeligt og praktisk at gøre Dispensationsvejen nogenlunde hurtig, og det er dette, jeg har været villig til.

Pinstrup: Den højtærede Minister beskæftigede sig meget med Landboforeningernes Stilling. Jeg vil gøre opmærksom paa, at den for Landboerne meget generende Udvidelse, der her er foretaget, har ikke været til Landboforeningernes Erklæring. De har ikke haft Lejlighed til at udtale sig derom. Naar den højtærede Minister siger, at han mener at kunne paaregne min og Landboforeningernes Støtte, hvis det bliver nødvendigt at træffe andre Foranstaltninger, vil jeg svare, at Ministeren kan være ganske sikker paa, at Landboforeningerne føler deres Ansvar og vil bidrage deres til, at der sikres Befolkningen det fornødne Brødkorn. Dette har de altid tilkendegivet, og det vil de hel-

ler ikke fravige, men den højtærede Minister maa ikke søge Gang efter Gang at lægge Ansvar for, hvad der gøres eller ikke gøres, over paa andre. Det er ham og Regeringen, der har Ansvar.

Indenrigsministeren (Rode): Derom er der aldeles ingen Tvivl, det ved det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) meget godt, og jeg skal bære Ansvar saa godt, jeg formaar. Det, som jeg har ønsket at paakalde, var en Haandsrækning. Jeg har fundet mig foranlediget til at takke det ærede Medlem for den Haandsrækning, han har ydet. . . . Jeg ser det ærede Medlem nikke, saa er vi altsaa enige.

Ordføreren (N. Frederiksen): Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) udtalte, at det udvidede Forbud mod Opfodring af Brødkorn, som nu er udstedt, ikke har foreligget Landboforeningernes Repræsentanter til Erklæring. Dette er ikke ganske rigtigt, thi da Forslaget fra vor Side blev stillet til Forhandling i det første Møde, hvor det ærede Medlem var til Stede sammen med de øvrige Repræsentanter, var de Undtagelsesbestemmelser, som gjorde Forbudet lempeligere, ikke medtagne, og der fik det ærede Medlem sammen med sine Standsfæller netop Lejlighed til at udtale, at Forbudet, for at de kunde gaa med dertil, maatte formes lempeligere. Jeg skal tillige minde om, at da de tre Landboorganisationers Repræsentanter derefter blev enige om at indstille dette til Ministeriet, bemærkede jeg, at jeg maatte forudsætte, at som Sagen nu forelaa, gik Landboforeningernes og Landhusholdnings-selskabets Repræsentanter med til den foreslaaede Ordning ud fra den Betragtning, at denne var den heldigste, at de ikke gik med til Indstillingen af Hensyn til os.

Det Forslag, som Landboforeningernes Repræsentanter skitserede, er gentagne Gange blevet omtalt, og det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) har i Dag været glad for, at han var enig med Borgmester Jensen derom. Men det ærede Medlem glemmer stadig at omtale, at da han i det nævnte Møde stod som Ordfører for Landboforeningernes Repræsentanter, blev Forslaget stillet paa det Grundlag, at det først skulde træde i Kraft, naar al Tilførsel af Brødkorn ude fra var udelukket, altsaa naar vi befandt os i en Nødstilstand herhjemme, som nødvendiggjorde saa ekstraordinære Foranstaltninger som Ekspropriation og Udskrivning af Brødkorn pr.